

Mange slægter – én slægt

Af Ingrid og Kaj Schmidt
kaj.schmidt@hotmail.com
ingrid_schmidt@hotmail.com

Slægtsforskning er en hobby, som er kommet til at fylde meget i vores tilværelse og gør hver dag spændende. Slægtstræet vokser, og vi har lige passeret 200.000 personer i vores database. Vores hjemmeside www.sm1.dk er måske den største sammenhængende slægtsside, for hvis man googler på "slægtstræ" kommer den frem som noget af det første. Vi havde ikke tænkt på, at det skulle blive så stort og omfangsrigt, men det er bare vokset efterhånden.

30 års forskning

Det er snart 30 år siden, vi begyndte at finde vores aner og ofte besøgte arkiverne for at studere kirkebøger og andre kilder til slægten. Slægterne boede i tre hovedområder: Kajs far, Morten Schmidts slægt i Sydvestjylland fra Esbjergområdet til Brøns, Kajs mor, Anne Mathilde Nielsens slægt i Midtvestjylland i sognene omkring Ringkøbing med en gren fra Vorgod. Ingrids slægt er mest fra Vendsyssel.

Slægten Schack

På et ret tidligt tidspunkt fik vi fornøjelse af at føre en linje fra en slægt Schack frem til nutiden ved at kontakte personer med navnet og få henvisning til en slægtsbog. Så blev slægtsbøger og sognebøger også vigtige kilder til at øge kendskabet til slægternes udbredelse og få navne på kendte og mindre kendte personer med i vores registrering. Siden det blev muligt, er registreringerne foregået på pc. Først i opstilling af anetavler i tekstbehandling, senere i et slægtsforskningsprogram.

Efterslægt

Da det ikke længere gav ret meget at søge efter flere aner, havde vi fået så meget lyst til forskningen, at vi fortsatte med at finde aners efterslægt, og vores ældste søn gav os hjemmesiden www.sm1.dk til offentliggørelse af slægten. Slægtstræet på vores hjemmeside er opbygget om vore børns ca. 1.100 aner og disse aners efterslægt med partnere. Data på nulevende offentliggøres ikke på nettet, men medsendes til slægtninge med opfordring til, at de ikke lægger oplysningerne på nettet. Vi prøver på altid at få data og sted på fødsel, vielse og død, samt bosted og stilling med i vores registrering.

Hjemmesiden

På hjemmesiden er der under punktet Slægtsforskning henvisninger/link til følgende: Aner, Aner med søskende og biografier og Bilag til aner

og anesøskende. Under aner med biografier kan du læse mere om os.

Hjemmesiden har sat os i kontakt med mange slægtninge, også i fjerne lande, og andre slægtsforskere, som vi kan udveksle oplysninger med. Så slægtsdatabasen vokser stadig. De elektroniske medier har givet os mange muligheder, som vi har kunnet udnytte i takt med deres fremkomst, og nu tager vi ikke meget på arkiver mere, men søger hver dag nye oplysninger på nettet.

At sende en slægt til andre

Det er en fornøjelse at lave registreringerne – og en endnu større fornøjelse at andre kan få glæde deraf. At sende en stor slægt til interesserede er en god oplevelse – ligesom at udgive en bog. At denne metode ikke koster en formue, har også betydning for udbredelsen.

Vi har også afleveret udskrifter fra vores slægtsdatabase til både landsarkiver og lokalarkiver. Det er vore forældres aner og i deres hjemsgogne supplementer til sognebøger, f.eks. har Kaj på næsten alle sider i afsnittet om beboere i "Hee sogn" markeret slægtninge med et anrelationsnummer i margen og leveret oversigt over 300 familier i samme rækkefølge, som de findes i sognebogen. Det bevirker også, at Kaj kender til slægtskabet med mange af de mennesker, som jeg kender i sognet.

Gennem årene har vi også skrevet flere lokalhistoriske bøger fra området omkring Billund og bidraget med artikler om slægts- og lokalhistorie til f.eks. Brønderslev-årbøgerne Fra Land og By.

Ingrid og Kaj Schmidt.

Om anerne

Af "stærke" aner med særligt mange registrerede efterkommere kan nævnes Troels Winther (1435-1514) i Brøns, Christen Gregersen (1616-1691) i Jerne (Spangsberg-slægten), Anders Christensen (1600-1670) i Videbæk, Christen Ibsen (1611-1695) i Stadil, Christen Jensen Smed omkr. 1700 i Tim, Yde Christensen (1636-1712) i Vejby, Hjørring amt, og Peder Jensen Mathisen (1733-1811) i Lyngby, Hjørring amt.

Steendorph

Nogle præsteaner er Kaj kommet ret tæt på ved bl.a. at læse, hvad de skrev i kirkebøgerne. Jens Wilhelmsen Steendorph (1730-1802) var født i Sct. Jørgensbjerg ved Roskilde og blev som ung teolog huslærer for præsten Jacob Schous børn i Ulfborg. I huset var også Schous 15-årig brordatter Augusta. "Desværre lagde han sit venskab for tæt til min brordatter, så hun blev frugtsommelig" skrev pastor Schou i 1753 til sin foresatte, og dermed havde Jens Steendorph faktisk mistet udsigten til at blive præst. Han ansøger først om "tilgivelse" i 1761: *Studiosus Jens Steendorff, søger oprejsning for tidlig sammenleje, med hans hustru.*

Tilgivelsen blev givet: *G a v, at vi af sær kongelig nåde, al-lernaadigst have tilgivet og efterladt, studiosus Jens Steendorff, hvis forseelse af hannem derudi er begaaet, at hans hustrue ved hannem, skal være kommen noget for tiilig i barselseng efter deres bryllup, saa at hand desuagtet til geistlig embede, hvor det lovligen ske kan, maa beforders og antages, dog maa han ey employeres til noget geistlig embede i det sogn, hvor forseelsen er begaaet, ey heller maa det være ham tilladt, at betiene noget geistlig embede førend 2 aar efter, at forseelsen er begaaet, er forløbne, desuden betale noget til næste Hospital, etc. Jægersborg slot den 30 januar 1761.*

Præst trods alt

Hvor Jens og Augusta var fra 1753 til 1761, har jeg ikke kunnet finde, men fra 1761 til 1776 var han degn i Ulfborg, og derefter præst i Gørding-Vemb-Bur til sin død. Deres første barn er ikke fundet omtalt, men 1760 fik de sønnen Vilhelm Damianus Steendorph, som blev degn og stamfader til de fleste af de Steendorph'er, som træffes i Vestjylland.

Da Jens Steendorph som enkemand i 1798 havde giftet sig igen, skrev han i kirkebogen: *Samme dag, ret som copulationen skulle skee var Christen Mørch i Nees saa ublu at giøre forbud paa copulationen, fordi han troede sig at fragaa noget ved dette mit ægteskab, men copulationen gik dog for sig. Amen.*

Christen Mørch var gift med hans ældste datter Susanne.

Claudius

En anden præsteslægt kaldte sig Claudius, som er latin for Clausen. Claus Clausen (1611-1691) i Emmerlev havde embedet i over 40 år og blev derfor kaldt jubellærer. Det gjorde stort indtryk på mig at læse i kirkebogen fra 1686: *Ach Sorg ach Sorig min Kiære Daatter Agathe, Christen Hansens udi Hierpsted bortsofvede oc døde af hendis barn oc blev begrafen udi Hierpsted Kirke den 17. Febr. og døde 11. Febr. Hora 5 om Morgenen.* Også en søn måtte Claus Clausen lægge i graven: *Sorig ofver Sorig min Kiere Sohn hæderlige og vellærde Mand H. Claus Clausen bortsofvede i Herren samme dag. Hora 11 antem. oc blef hæderligen begrafen for Altrit udi Emmerlef Kirke den 18. Febr.*

Sønnen var da hjælpepræst for sin far.

Når Claus Clausen døbt og indførte sine børnebørn i kirkebogen, skrev han også et personligt ønske som "Gud vel-signe det kære barn". Salmedigteren Mathias Claudius (1740-1815) hører til slægten, og kendt er stadig: "Sig månen langsomt hæver" og "Vi pløjed og vi såed".

Oldefars "Testamente"

Af Kirsten Sanders

Asselsvej 169,
7990 Øster Assels
Tlf. 2121 3091
kirstensanders@gmail.com

Min oldefar, Lorentz Peter Martin Jensen, født 16. november 1863 i Vor Frue sogn i Aalborg, var først møllersvend hos sin far på Hasseris Mølle. Desværre brændte møllen, og tipoldefar, Niels Jensen Langtved (*Min tipoldefar, Niels Jensen Langtved (1819-1905)*), havde den ikke forsikret.

Derfor søgte min oldefar i 1884 ind til militæret i København, hvor han endte som stabssergent, i 1916 med en løn på 1.850 kr. om året, der i 1921 var steget til 5.200 kr. om året. Oplysningerne fundet i FT 1916 og FT 1921.

Oldefar var en dygtig skytte, og han underviste bl.a. prins

Christian, den senere Christian X, i skydning. Endvidere var han medlem af Københavns Skytteforening (som jeg selv uafvidende blev medlem af 80 år senere). Her skød han sig til mange præmier – ja, han var så dygtig, at han blev udtaget til at repræsentere Danmark ved de olympiske lege i London i 1908, fortæller han i det brev, han skulle aflevere til hoffet i forbindelse med sin udnævnelse til Dannebrogsmænd. Det lykkedes dog desværre ikke at vinde medaljer hjem til Danmark.

Den 30. juni 1911 blev han udnævnt til Dannebrogsmænd, og han havde endvidere fået en russisk guldmedalje den 2. oktober 1901, som han fik, fordi han, da han gik vagt ved Frederiksborg Slot, mens den russiske Zar og hans familie var på besøg der, anrøbede en person, som efterfølgende viste sig at være en af den russiske Zars